

Oeverberichten

Nieuwsbrief van de Vereniging Amsteloever

Nummer 20 - maart 2014

Van de voorzitter

Niet eerder begon ik met zoveel gemengde gevoelens aan deze traditionele terugblik op het afgelopen jaar.

Natuurlijk waren er die fantastische zomerdagen, die dagen waarin de Amsteloever van Amsterdam tot Ouderkerk vol lag met zomergasten en het water gevuld was met vaargasten en verkoeling zoekende zwemmers. Duizenden mensen genoten van deze prachtige locatie, op fietsafstand van het stadscentrum, gratis en voor niets.

Ook de rest van het jaar is het recreatieve belang van onze Amstedijk aanzienlijk toegenomen. De joggers hebben zich fors vermenigvuldigd, de groepen racefietsers krijgen concurrentie van senioren op e-bikes en paardenvijgen stofferden overal het schelpenpad.

De onvermijdelijke clubjes Harley Davidsons moeten we op de koop toe nemen.

Natuurlijk komt niet iedereen hier langs voor die unieke mix van open landschap en gevarieerde bebouwing. Maar ik maak mij sterk, dat een lintbebouwing van louter grote villa's door niemand zal worden toegejuicht, behalve door de WOZ-belastingheffers natuurlijk.

Wat kunnen **wij** doen om het hier voor ons en anderen mooi te houden?

Sinds 2009 is uw bestuur actief bezig met de ontwikkelingen op dit gebied. En, voor alle duidelijkheid: wij zijn geen smaakpolitie. De ledenvergadering heeft het bestuur slechts opgedragen om te controleren of nieuwbouw past binnen de geldende voorschriften.

Dat hebben wij gedaan. Maar onze gegronde bezwaren tegen de sloop en nieuwbouw van de nrs. 61 en 78 hebben niets uitgehaald.

En ik zie, ondanks de mooie doelstellingen van het nieuwe *BeeldkwaliteitPlan voor de Amstedijk*, de nabije toekomst met angst en vreeze tegemoet.

Onze ervaring van de laatste jaren komt hierop neer: er is een papieren schijnwerkelijkheid van fraaie teksten en regelgeving over de Amstelscheg als cultuurhistorisch erfgoed enz. Daartegenover staat in harde steen de echte werkelijkheid, gefundeerd op geld, slimme architecten & advocaten, een disfunctionerende Welstandscommissie en een falende gemeentelijke overheid. Het is echt waar: ons Raadhuis is de komende jaren (tot de vaststelling van de concept-herziening van het Bestemmingsplan in ± 2016/17) de regie over nieuwbouwplannen in feite grotendeels kwijt.

Bovendien heeft de Welstandcommissie maling aan de geldende Welstandseisen en stimuleert 'tegenbewegingen' tegen die ouderwetse,

geestdodende huizen, waarin wij ons vreugdeloze bestaan moeten lijden. Nee, kom dan kijken naar wat op nr. 78 verrijst, zoiets past volgens de Commissie perfect op deze plek.....

Maar anderzijds, wanneer u als bewoner eens iets aan uw oude huis wilt verbeteren (bv. een dakkapel, groter raam enz.), dan doet diezelfde Commissie ineens heel moeilijk en bent u ons cultureel erfgoed aan het vernielen. Wat mij betreft: Weg met die commissie !

Een volgende frustratie is het gemeentelijk verkeersbeleid. Hier ontbreekt het duidelijk aan gezond verstand, aan oren om te luisteren en aan regionale visie. Vanaf de dag, dat Amsterdam zijn deel van de Amstedijk autoluw maakte, had onze gemeente zich ook moeten afvragen of ons dijkdeel de oude functie van doorgaande snelverkeerroute wel zou moeten behouden. Onze vereniging strijdt hier al tientallen jaren tegen, maar het onderwerp blijft bij de betrokken ambtenaren onbespreekbaar. Zelfs de bouwplannen voor de nieuwe Amstelbrug met een totaal andere aansluiting van de dijk op de Oranjebaan lijken geen reden te zijn om veranderingen te overwegen. Verder werden een paar jaar geleden onze bezwaren tegen de wijziging van de voorrangregel op de dijk van tafel geveegd, maar nu, onder druk van ongevallen op de Amstedijk Zuid, worden allerlei dure aanvullende maatregelen overwogen om het heilige principe vast te houden, dat in ons land Rechts altijd voorrang heeft.

In het afgelopen jaar hebben meerdere bewoners een boete gekregen wegens parkeren in de berm. Vermoedelijk was er sprake van een onbezonnen actie van gemeentelijke parkeerhandhavers, die op onjuiste juridische gronden meenden een overtreding te constateren. Parkeren op een groenstrook, plantsoen e.d. is inderdaad verboden, maar het is wel toegestaan op een wegberm buiten de bebouwde kom. Eenieder wordt weliswaar geacht de wet te kennen, maar hoe een gewoon mens die wet beter kan kennen dan de wetshandhavers zelf wordt er niet bij verteld.

Dit is mijn 8^e en laatste terugblik als voorzitter, een zwanenzang in mineur. Maar ik wil bij het opmaken van de balans het resultaat niet mooier maken dan het is: Er staat nog veel te doen!

Met een actieve betrokkenheid van alle bewoners bij het wel en wee van onze dijk moeten er resultaten te boeken zijn. Een sterke, actieve bewonersvereniging is echt onmisbaar om onze gemeenschappelijke belangen te behartigen !!

De Riekermolen, een juweel aan de Amstel

Ruim 40 jaar rijd ik vanaf de Kalfjeslaan via de Amsteldijk om de molen heen De Borch in richting stad of Amstelveen. Meestal moet ik dan braaf inhouden om geen geplette Japanner, Duitser of andere toerist van mijn voorruit te hoeven vegen. Zij mogen alleen de buitenkant van de molen bekijken en deze keer mag ik er in. Ik heb een afspraak met Co Rademaker, de molenaar van de "Riekermolen" en omdat ik altijd al een zwak voor techniek heb verheug ik me er al op.

Co is geboren in Hazerswoude waar zijn vader molenaar was op de "Geremolen". Omdat het molenaarschap niet genoeg opbracht was hij ook huisschilder. Later is het gezin verhuisd naar Vreeland waar vader molenaar werd op de "Hoekermolen". Door ruilverkavelingen en mechanisatie zijn ze verhuisd naar Amsterdam .

De molen op zijn oorspronkelijke plaats in de Riekerpolder met daarnaast het gemaal.

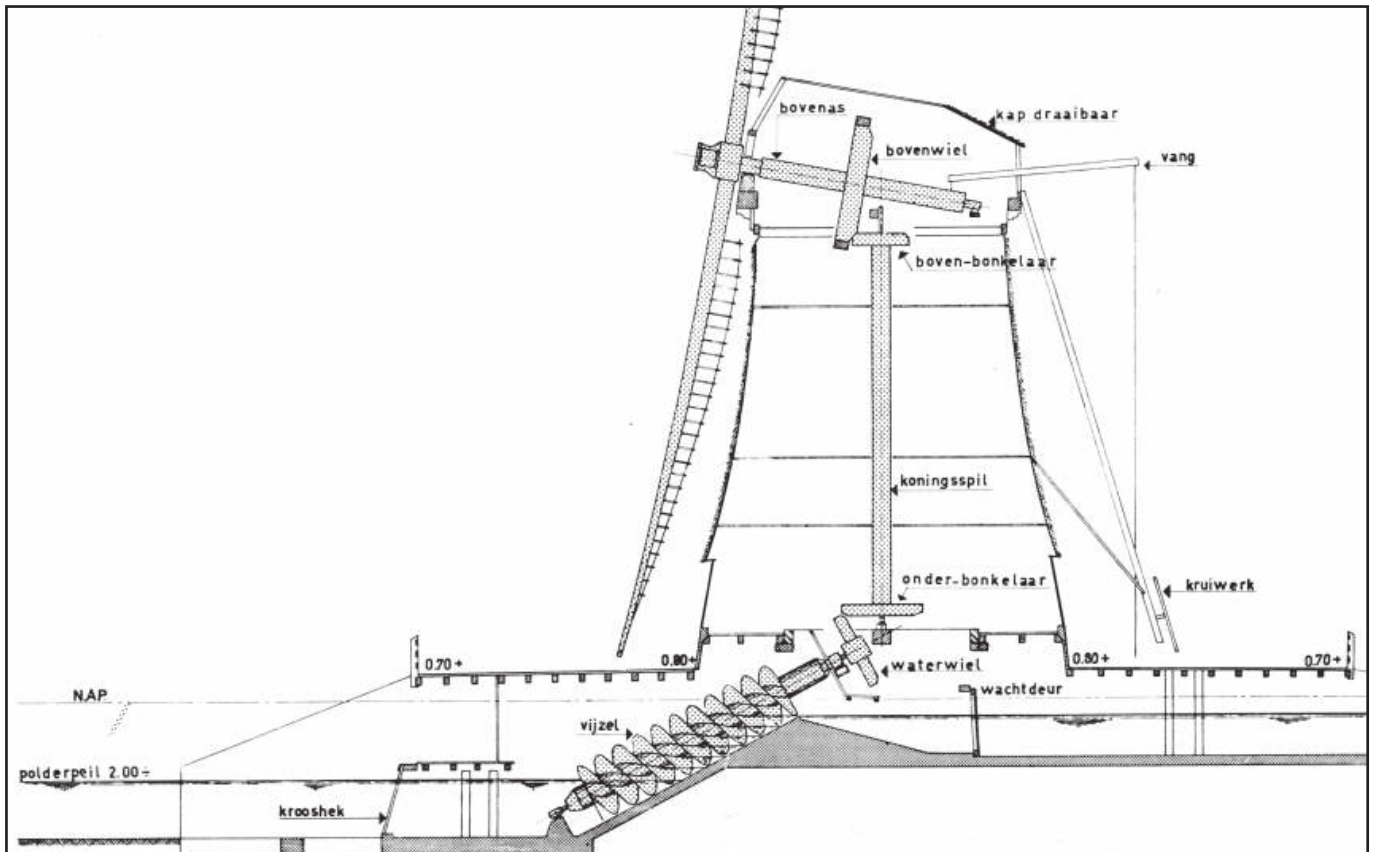
De Geschiedenis van de molen.

In 1636 geven Dijkgraaf en Hoge Heemraden van Rijnland vergunning om een "bequame acht kante wint watermolen" te bouwen. Zo ontstond de Rieker molen die de Riekerpolder bij Sloten moest bemalen. Door soms gebrek aan wind en de toch dwingende noodzaak om water af te voeren, wordt er in 1932 een motorisch aangedreven pompgemaal bij gebouwd. De molen blijft echter intact en in de oorlogsjaren stand by om als de brandstof voor het gemaal opdraakt in te springen. In 1950 slaat Amsterdam haar vleugels uit in Westelijke richting en door de enorme vraag naar zand waardoor de Sloterplas en omgeving wordt uitgegraven, moet uiteindelijk de molen worden verplaatst. In 1956 beginnen de molenbouwers Brandhorst en Lindhout uit Zoetermeer met het demonteren.

Ondanks de financiële problemen wordt de molen op een mooi plekje aan de Amstel weer opgebouwd. Zoals het hoort wordt met zand een kleine terp gemaakt waar de molen op zijn 66 palen en zijn betonnen fundament wordt opgebouwd. In dit

1961, op zijn nieuwe plek aan de Amstel.

fundament wordt het vijzelwerk aangebracht. Tijdens de opbouw van de molen glijdt molenbouwer Brandhorst uit en verongelukt. Zijn collega Lindhout ziet geen kans de firma in stand te houden en het werk komt stil te liggen. Na ongeveer

een andere lagerconstructie bedacht, waarbij de ijzeren as rechtstreeks tegen een met reuzel gesmeerde steen rust. Het draait wel, maar zwaarder. In 1961 is de molen draaiklaar en wordt de vader van Co molenaar van de Rieker molen.

Het bovenwiel op de bovenas met links de pal. De vang ligt om het bovenwiel en kan knellend worden aange-trokken.

Het bovenwiel drijft de bovenbonkelaar aan.

een half jaar kan molenbouwer Poland uit Heerhugowaard verder gaan met de opbouw, maar al die tijd hebben de oude onderdelen buiten gelegen en dat komt de kwaliteit niet ten goede. Tijdens het intakelen van de zware gietijzeren bovenas gaat er wat fout. Aan het einde van de as zit een holte waar de z.g. "taats" in past. Een metalen asje met afgeronde kop dat tegen een gebogen stalen plaat aan drukt en zo het achterste lager vormt dat de gigantische druk van de wind en het gewicht van de wieken en de as moet opvangen. Uit de as die in de takels hangt, valt, zonder dat iemand het merkt, de daarin los ingestoken taats. Dat wordt pas opgemerkt als alles in elkaar is gezet en dan is het te laat. Er wordt

In 1978 solliciteert Co samen met 350 sollicitanten naar de functie, wordt aangenomen en volgt zijn vader op als gediplomeerd molenaar. Hij gaat met zijn vrouw Karin in de molen wonen.

Hoewel de molen uit 1636 stamt is hij al voorzien van alle moderne gemakken zoals een deurbel en omdat ik graag naar binnen wil druk ik er op. Hij werkt en Co doet open. In de huiskamer valt een gewichtig uitzienend document op. Het molenaarsdiploma, het bewijs van een geslaagd examen. Co is een gezellige prater en hij vertelt veel boeiende verhalen over zijn eeuwenoude beroep. Het werken met de vaak onbetrouwbaarheid van het weer en de zware massa's van een molen

De rollen waar de kap op draait.

Met wiggen en klemmen zit het bovenwiel vast op de bovenas.

Detail van de vang die het bovenwiel omklemt aan de onderkant.

vereisen een grondige kennis van allebei en een gezonde dosis voorzichtigheid om calamiteiten te voorkomen. Veel mensen en vooral toeristen hebben geen idee van de geweldige massa die er ronddraait. Co vertelt over de toch ervaren vrouw van een molenaar die buiten haar aardappels schilt en even niet oplet. Ze vinden haar later tientallen meters verder terug. Zo ook over de Japanse toerist die over het hek klimt en al filmend voorbij de veiligheidsketting loopt. Co redt met een schreeuw zijn leven.

De huidige molen is een product van eeuwenlange kennis van de combinatie van materiaal en weer en de terminologie is navenant. Als iemand het over zijn "onderbonkelaar" zou hebben, zou ik

voorkant van de wiek zitten de aerodynamisch gevormde houten "windborden" die omdat ze iets naar achteren zijn geplaatst de wind achter de zeilen langs persen zodat de stuwkracht wordt verhoogd (het Fauël fok systeem).

Als de molen in rust is wordt één wiek met een ketting aan de grond vastgemaakt en wordt er een bliksemafleider aan verbonden. We gaan nu naar binnen en klimmen via meerdere trappen tot vlak onder de kap. De draaiende beweging van de wieken wordt via de gietijzeren "bovenas" overgebracht op het "bovenwiel". Een gigantisch houten wiel met ingestoken hardhouten tanden.

Om dit wiel zit de rem van de molen; de "vang". Een houten band die om het wiel loopt en de stalen band die op het wiel zit kan omklemmen als een soort trommelrem. De molenaar kan buiten met het "vangtouw" en een stelsel van zware hefboomen de vang bedienen. Bij zeer zware wind kan de vang nog extra worden aangetrokken door de "kneppel", een stel hefboomen die ook met een aparte lijn van buitenaf kan worden bediend.

Om te voorkomen dat de molen bij plotseling achteropkomende wind terug zou willen draaien wordt de "pal" ingezet. Dit is een houten balk voorzien van 3 houten tanden die tussen de tanden van het bovenwiel kunnen worden gestoken zodat dit geblokkeerd wordt. Dit geheel huist in de kap, die op rollen rust en kan draaien op de opbouw van

De molenaar trekt aan het vangtouw...

de balk gaat omhoog en het touw trekt...

de balk omhoog totdat de stalen pen in de gleuf van het sabelijzer valt...

en de vang via deze overbrenging wordt vrijgemaakt.

hem bemoedigend toespreken en hem een goede seksuoloog of psychiater aanraden. In de molen is het echter een onmisbaar tandwiel en dit is een mooi bruggetje om het fysiek van de molen te gaan bekijken. Co laat alles zien en legt uit.

Van buitenaf gezien vallen natuurlijk de wieken het eerste op. Ze bestaan uit twee kruislings aan gebrachte stalen staken die met eiken wiggen in de "askop" op elkaar worden geperst. Hierin zijn de uit latten bestaande bladen gestoken, waar de zeilen over kunnen worden gespannen. Als de wind te sterk wordt moet de molenaar "zwichten" en een gedeelte of het hele zeil oprollen. Aan de

Het betonnen gewicht trekt de balk omlaag als het vangtouw (daarachter zichtbaar) wordt gevierd en de vang gaat remmen. De hand van de molenaar ligt op de kneppel die de balk via het kneppeltouw extra naar beneden kan trekken.

De koningsspil

De vijzel

eeuw en nog steeds draaiend!

Het woongedeelte is om het draaiende gedeelte heen gebouwd en als een soort taartpunten ingedeeld, wat een heel knusse indruk maakt.

Er zijn twee ingangen want om tussen de draaiende wieken door te proberen bij de bel te komen is als een soort Russisch roulette spelen. De andere deur is dan een veilige optie.

Vroeger gebruikte men de molen ook om sociale situaties zoals b.v. huwelijk of overlijden aan de buitenwacht door te geven door de wieken in een speciale stand te parkeren.

Om te draaien heeft een molen wind nodig. Toen de molen in Amsterdam-Zuid werd geplaatst stond hij rondom vrij en kon hij met alle windrichtingen

Kruien met het kruirad, zwaar werk!

Zwichten: zeil vermindern. De spleet tussen windbord en zeil is zichtbaar.

De hand aan het kneppeltouw.

de molen. Vandaar de naam bovenkruier. Buiten zijn de balken zichtbaar die uit de kap steken en die naar beneden lopend de "staart" vormen, die de molenaar in staat stelt de molen met het "kruirad" op de wind te draaien. Om de horizontale draairichting naar vertikaal over te brengen sluiten de tanden van het bovenwiel in die van de "bovenbonkelaar". Dit is ook een houten tandwiel met een ander aantal tanden, zodat nooit dezelfde tanden steeds tegen elkaar lopen en slijtage op één plek wordt voorkomen. De "bovenbonkelaar" zit op de "koningsspil" een zware houten balk die van boven naar beneden door de molen loopt en uitkomt in de "onderbonkelaar", een houten wiel met vertanding, die het "waterwiel" aandrijft.

Het "waterwiel" zit aan de "vijzel" vast, een geweldige metalen schroef die het water omhoog draait in de "vijzelgoot" en uitstort in de "kom" achter de molen. Vandaar stroomt het water via een duiker in de Amstel.

U ziet, een en al techniek, uitgedacht in de gouden

Zo wordt het zeil vastgezet.

Het achterste lager van de bovenas, zonder taats.

draaien. Met de opkomende huizenbouw en het grote aantal bomen dat er bij is gekomen is het vooral met zuidelijke en westelijke winden moeilijk om de molen aan de gang te krijgen.

Co krijgt vaak te horen waarom draai je niet? Zijn steevast antwoord is dan: haal dan wat bomen weg! Dus als u de molen graag ziet draaien, wees dan niet bevreesd wanneer u bij nacht, ontij en duister zwerft met een zaag op weg naar die ene rotboom door Co wordt betrappt. Hij zwijgt als het graf en kijkt slechts naar alle windstreken, want dat is hij gewend

KoBab

Karin en Co voor hun molen.

Soms zijn die rotbomen wel héél mooi!

Introductie van twee kandidaat bestuursleden.

Op de Kalfjeslaan no 56 woont Harmina Muggen. Op zich is dat niet zo bijzonder en u hoeft zich ook niet schuldig te voelen als u dat niet wist, ware het niet dat zij is gevraagd om bestuurslid te worden van "Amsteloever". Een goede reden om eens haarfijn uit te pluizen wat voor vlees wij in de kuip krijgen.

Harmina is geboren op 9 november 1949 in Diever, Drenthe. Ze volgde de HBS in Steenwijk en verhuisde later naar Groningen waar ze medicijnen ging studeren. Daar heeft ze haar man Lowijs Perquin leren kennen. Daarna volgde ze de toen kortgeleden ingestelde huisartsen specialisatie en daarvoor verhuisde ze voor een jaar naar Beilen waar ze in een huisartspraktijk stage ging lopen. Zelfs een ongeoefende lezer ziet nu wel in dat we er een buitengewoon pienter bestuurslid bij krijgen.

Colofon

Doelstelling:

De Vereniging Amsteloever heeft ten doel de gemeenschappelijke belangen, zoals leefbaarheid, veiligheid en behoud van het landschapsschoon te behartigen van de bewoners van de Amsteloevers en aangrenzende gebieden in het niet verstedelijkte deel van de Amstelveense Middelpolder.

Bestuur:

Anton Leeuwenberg (Voorzitter)

Amsteldijk Noord 137 - 1183 TJ

020 645 80 40, aleeuwenberg@ziggo .nl

Dania Vrind-Dudok de Wit (Penningmeester)

Kalfjeslaan 52 - 1083 AA Amsterdam

020 644 96 62, dvrind@gmail.com

Erik Glasius (Secretaris)

Amsteldijk Noord 76 - 1183 TE

020 640 10 93, e.glasius@telfort.nl

Nicole van Buuren

Amsteldijk Noord 86 - 1183 TG

020 6411596, info@nicolevanbuuren.nl

Redactie "Oeverberichten": Anton Leeuwenberg

Vormgeving: Ko Babeliowsky

In 1978 is Harmina naar Amsterdam verhuisd en heeft daar 2 jaar als bedrijfsarts bij de omroepen gewerkt en later bij de Rutger Stichting. In die periode deed ze ook waarnemingen in huisartsenpraktijken. Omdat Lowijs in Bloemendaal woonde zijn ze daar getrouwd en uit deze in alle opzichten vruchtbare samenleving zijn twee wonderschone kinderen geboren. Een jongen die in de muziek is gegaan en een meisje, jawel, die huisarts wordt.

Haar eigen huisartsenpraktijk begon ze in 1981 aan de Nassaukade in Amsterdam. Langzamerhand begon ze mee te draaien als docent huisartsen opleiding van het AMC. Nadat ze in 2004 haar praktijk beëindigde is ze als teamleider van de huisartsen opleiding van het AMC gaan werken.

Nadat de kinderen het huis uit waren zijn Lowijs en Harmina in 2010 aan de Kalfjeslaan gaan wonen. Per 1 januari is ze gestopt met haar baan bij het AMC, zodat ze wat meer tijd krijgt voor haar hobby's Spaans, haar pasgeboren kleinzoon, tuinieren en het komende bestuurschap niet te vergeten.

Dit is mijn introductie verhaal over ons nieuwe aspirant bestuurslid en ik denk dat we er een hele goede aan krijgen. Bovendien is een arts in het bestuur nooit weg. Mocht een vergadering eens danig uit de hand lopen, dan is het wel zo handig iemand in de buurt te hebben die de gebroken ledematen, bloedneuzen en blauwe ogen op de juiste wijze weet te behandelen.

Als er na deze positieve verhalen over Harmina toch nog iets negatiefs uit de eventuele duistere krochten van haar verleden komt opborrelen, dan zult u van mij niets horen.

Harmina is n.l. mijn buurvrouw en voor je het weet zit je bij de rijdende rechter.

Nadat ik heb aangebeld bij Amsteldijk 125 wordt de deur geopend door een sportief ogende lange man die me vrolijk lachend een hand toesteeckt. Peter Hesp zelf en dat komt mooi uit, want Peter is kandidaat bestuurslid van "Amsteloever" en ik wil hem graag bij u introduceren.

Hij weet aan een voor mij mysterieus apparaatje

heerlijke koffie te ontfutselen en met een lekker stuk koek erbij kan mijn dag niet meer stuk. Hij vertelt en ik luister en schrijf.

Peter is geboren in Amsterdam op 16 november 1949. Daar genoot hij ook zijn opleiding en studeerde hij economie aan de UvA. In 1977 is hij getrouwd met Doreen Dekker en zijn ze naar Amstelveen verhuisd. Daar hebben ze 3 prachtige dochters aan het leven toevertrouwd. Mocht iemand daar enige twijfel over hebben, dan hangen de fysieke bewijzen hiervan bij hem aan de muur. Na een studie accountancy werd hij eind verantwoordelijk voor Financiën en Administratie bij een aantal grote Nederlandse bedrijven. Voor een van deze bedrijven heeft Peter met zijn gezin 5 jaar in Saudi Arabie gewoond en gewerkt. Bij Hoogovens was hij overal verantwoordelijk voor behalve voor het maken van staal, je kunt per slot van rekening niet alles weten. Met deze ervaringen op zak startte hij ongeveer 10 jaar geleden zijn eigen adviesbedrijf.

Vanuit zijn eigen bedrijf mocht hij aan een aantal uiteenlopende projecten werken, zoals: Het Eneco windmolenpark in de Noordzee en de "Supply chain van een aantal grote supermarkt ketens.

Zijn kennismaking met de Amstel Oevers gaat zeker 40 jaar terug. Eerst vanuit de boot als roeier bij Skoll en bij Nereus. Later vanaf de kant, want daar staan in dit geval zeker, de beste stuurlied. Zo gaf hij samen met Doreen ruim 10 jaar roeiles aan de jeugd bij roeivereniging Willem 3. Bij deze vereniging is Peter 6 jaar voorzitter geweest.

Peter woont nu 20 jaar op "De Dijk" en als u nu denkt dat hij het rustig aan gaat doen heeft u het mis. Binnenkort moet hij een wellicht opstandige "Amstel Oever" meute in toom weten te houden en iedere vrijdag wil hij zijn Opa-schap bewijzen door zeer liefdevol maar rechtvaardig een groeiend aantal kleinkinderen onder de duim te houden. Ik geef het je te doen.

Kortom, goedgekeurd als toekomstig bestuurslid.

KoBab

Beeldkwaliteitplan vastgesteld

Eind vorig jaar heeft de gemeente de nota 'Beeldkwaliteitplan Amsteldijk' in concept aan het bestuur van de Vereniging Amsteloever voorgelegd met het verzoek om een reactie.

De nota is bedoeld als aanvulling op de bestaande beleidsstukken. Dit is nodig want "het bestaande welstandsregime en de voorschriften uit de geldende bestemmingsplannen blijken niet voldoende om het kwaliteitsniveau te handhaven." Het bestuur heeft de gemeente een uitgebreid commentaar gestuurd.

De essentie daarvan is: wij waarderen het dat de gemeente nu onderkent dat het kwaliteitsni-

veau van de dijk onvoldoende wordt bewaakt. Er ontbreekt echter een analyse van wat er in het (recente) verleden verkeerd is gegaan. Naar onze mening ligt de oorzaak van de huidige situatie niet in het ontbreken van regels, maar in het niet toepassen hiervan. Dit blijkt uit diverse voorbeelden, met name uit de gang van zaken bij Amsteldijk Noord 78. Een van die regels -de definitie van het 0-peil, die onbeperkte bouw in de hoogte mogelijk maakt- moet snel worden herzien. Bovendien faalt het toezicht op de welstand door de Commissie Ruimtelijke Kwaliteit (voorheen Welstandscommissie).

Ons commentaar is door de gemeentelijke dienst puntsgewijs van een reactie voorzien, die erop neer kwam, dat niets van onze inbreng is overgenomen.

Vervolgens hebben we de politiek opgezocht en ons commentaar gestuurd aan de raadscommissie Ruimte, wonen en natuur. Vrijwel alle fracties hebben daarop contact met ons opgenomen, zodat voorzitter en secretaris telefonisch, persoonlijk of per mail nadere uitleg konden geven. Voorzitter Anton Leeuwenberg heeft daarna aan het begin van de raadscommissievergadering op 21 januari 2014 nog eens ons standpunt kort verwoord. Bij de behandeling bleken onze acties invloed te hebben gehad. Het plan is weliswaar aangenomen, maar de wethouder is gevraagd onze suggesties te onderzoeken, m.n. om de definitie van het 0-peil in het Bestemmingsplan te wijzigen.

Gezien het belang van dit plan voor onze dijk hebben wij de heer Dick Appelman, stedenbouwkundig adviseur van de gemeente, gevraagd dit nog eens in onze jaarvergadering op dinsdag 25 maart toe te lichten. Voor de goede orde dient daarbij vermeld dat de heer Appelman wel betrokken was bij de opstelling van het plan, maar dat de verantwoordelijkheid daarvoor berust bij het college van B & W, en meer specifiek bij wethouder John Levie (BBA).

Begrip '0-peil'/toegestane hoogte

Het Bestemmingsplan Wester-Amstel, geldig voor onze dijk, bevat o.a. een definitie van het 0-peil die cruciaal is voor de toegestane hoogte van huizen. Vanaf dit 0-peil worden goothoogte en nokhoogte vastgesteld. De maxima van deze hoogten staan in de plankaart die bij het Bestemmingsplan hoort.

Logisch zou zijn deze hoogten te berekenen vanaf het maaiveld. Helaas luidt de gemeentelijke definitie anders. Die zegt dat het 0-peil moet worden gemeten op "de hoogte van het terrein ter hoogte van de hoofdtoegang bij voltooiing van de bouw". Met andere woorden: je kunt een huis laten tekenen met een hoog souterrain en dan is vervolgens de onderkant van de voordeur op de verdieping

daarboven pas het 0-peil, van waar de op de plankkaart vermelde hoogten gelden. Dat is precies wat er bij nr. 78 is gebeurd. De gemeente heeft geprobeerd er in een beroepsprocedure een andere draai aan te geven, maar kreeg bij de Raad van State ongelijk. Die definitie kan niet anders worden uitgelegd dan zoals deze er staat, aldus de Raad. Een leek kan zien dat die definitie tot ongewenste situaties kan leiden. Een van onze leden heeft de gemeente daar al een paar jaar geleden op gewezen, onze Vereniging heeft dat vorig jaar opnieuw gedaan. Tot nu toe zonder succes. Wel hebben we als Vereniging nu bereikt dat door een onafhankelijke jurist wordt onderzocht of dit onderdeel van het Bestemmingsplan kan worden veranderd vóór de wijziging die in 2017 is gepland.

Het bestuur

Website Vereniging Amsteloever

Rond het verschijnen van deze Oeverberichten treedt de website van de vereniging in werking. We nodigen u van harte uit een kijkje te nemen op www.verenigingamsteloever.nl. De website informeert over het laatste nieuws, maar bouwt ook een archief op rond thema's die voor de vereniging van belang zijn. Alle voorgaande Oeverberichten kunt u ook vinden op de site.

Aan de website is een nieuw email adres van de vereniging gekoppeld, info@verenigingamsteloever.nl, waarmee alle persoonlijke mailadressen komen te vervallen.

Mocht u een bericht of foto op de site geplaatst willen hebben, kunt u deze sturen naar dit email adres. Ook voor vragen kunt u hier terecht, rechtstreeks of via het contactformulier op de site.

Nicole van Buuren

Van de penningmeester

Uw penningmeester is dit jaar weer heel tevreden, want alle 117 leden hebben betaald! Hiervan zijn 55 automatische incasso's.

Mocht u alsnog daartoe over willen gaan, dan kunt u op de Jaarvergadering het formuliertje invullen en tekenen. Wij hebben dit jaar geen feestje of borrel gegeven, dus er waren geen

grote uitgaven, behalve de Jaarvergadering en ons Oeverbericht.

We sluiten dan ook met een positief saldo af en dat wordt gebruikt voor een extra uitgebreid Oeverbericht.

Bij financiële vragen graag bericht aan: Dania Vrind (dvrind@gmail.com).

Inkomsten en uitgaven Amsteloever per ING-rekening 2013

Beginsaldo ING-rekening nr 7908344		€ 3.801,17	
Inkomsten		Uitgaven	
Contributies betreffende 2012	€ 47,00	Jaarvergadering	€ 278,22
Contributies betreffende 2013	€ 1.183,50	Representatie	€ 100,00
Contributie betreffende 2014	€ 56,00	Bankkosten	€ 102,12
Bijdrage gemeente Oeverberichten	€ 250,00	Secretariaat	€ 16,60
		Drukkosten	€ 329,36
		Straatfeest	€ -
		Afscheid secretaris	€ 80,40
		Restitutie	€ 27,00
		Onbekend	€ -
Totaal ontvangen per bank	€ 1.536,50		€ 933,70
		Saldo	€ 602,80
Eindsaldo ING-rekening nr 7908344		€ 4.403,97	